

Til

Folketinget - Skatteudvalget

L 160 - Forslag til Lov om skattnedslag for seniorer.

Hermed sendes i 5 eksemplarer svar på spørgsmål nr. 11-44 af 7. maj 2008.

Spørgsmålene er stillet efter ønske fra Jesper Petersen (SF).

Kristian Jensen

/ Birgitte Christensen

Spørgsmål 11:

Det bedes oplyst, om det ikke er usædvanligt høje engangsudgifter til administration, der her bruges for et kortvarigt udbud af ekstra arbejdskraft.

Svar: Med hensyn til de administrative omkostninger for SKAT (27 mio. kr. i engangsudgifter og 4 mio. kr. i driftsudgifter) og ATP (21 mio. kr. i engangsudgifter og 7-9 mio. kr. i driftsudgifter) bemærkes det, at der med skatnedslaget indføres en ny og særlig ordning, som kræver tilretninger af personskattesystemerne hos SKAT og oprettelse af et nyt register hos ATP – derfor vil der også være større engangsudgifter til etablering af ordningen i forhold til en ordning, der bygger på det gældende system.

Som beskrevet i bemærkningerne til lovforslaget, skal der ved tildeling af skatnedslaget tages hensyn til en lang række forhold, som i visse tilfælde også kræver en manuel sagsbehandling samt drift og vedligeholdelse af systemerne – dette afspejler skønnet over driftsudgifterne for både SKAT og ATP.

Det skal også bemærkes, at omkostningerne ikke kommer på én gang, men fordeles over en årrække.

I lyset af, at der således er tale om en helt ny skatteordning, og der skal holdes styr på oplysninger for enkeltpersoner over en 8-10 årig periode, synes jeg ikke, der er tale om omkostninger, der kan karakteriseres som usædvanligt høje.

Samlet set er forslaget en god forretning. Med forslaget gives et økonomisk incitament til en gruppe mennesker, som kan gøre en ekstra indsats, uden at nogen kommer til at betale mere i skat, og uden at det groft sagt koster statskassen noget. Det er med til at sikre, at der bliver nok hænder og hoveder både i den private sektor til at skabe vækst og velstand og i den offentlige sektor til at løfte alle velfærdsopgaverne.

Spørgsmål 12:

Virksomheden af indkomstgrænsen i lovforslagets kapitel 2 (§ 2) bedes nærmere belyst for selvstændigt erhvervsdrivende og hovedaktionærer. Kan det bekræftes, at visse årgange er bundet af allerede gennemførte dispositioner, medens andre årgange selv kan disponere, så de ikke rammes af indkomstgrænsen i kapitel 2?

Svar: Ifølge lovforslagets § 2, foreslås der fastsat en indkomstgrænse for de indkomstår, hvor en person fylder henholdsvis 57, 58 og 59 år. Bestemmelsen gælder for alle de omfattede persongrupper – det vil sige selvstændigt erhvervsdrivende, honorarmodtagere og lønmodtagere. Indkomstgrænsen går ud på, at de personer, der omfattes af skatnedslaget, skal have et gennemsnitligt årligt grundlag for arbejdsmarkedsbidraget på under 550.000 kr. (2008-niveau) i de indkomstår, hvor personen fylder 57, 58 og 59 år. Da der er tale om en gennemsnitligt arbejdsindkomst for de pågældende 3 år, er der således ikke noget til hinder for, at arbejdsindkomsten i et af årene overstiger 550.000 kr., når blot den samlede arbejdsindkomst for de tre år under ét, er under indkomstgrænsen.

Arbejdsindkomsten udgør den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst inklusiv bidrag og præmier til pensionsordninger m.v. Der indgår ikke sygedagpenge i grundlaget, idet der ikke betales arbejdsmarkedsbidrag af sygedagpenge.

For en selvstændigt erhvervsdrivende er grundlaget for den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst defineret i § 10 i lov om arbejdsmarkedsbidrag.

Er der tale om en selvstændigt erhvervsdrivende uden for virksomhedsordningen, udgør bidragsgrundlaget fra virksomheden den personlige indkomst herfra inklusiv bidrag og præmier til pensionsordninger m.v.

Er der tale om en selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, udgør bidragsgrundlaget fra virksomheden det virksomhedsoverskud, som overføres til den selvstændigt erhvervsdrivende inklusiv bidrag og præmier til pensionsordninger m.v.

Er der tale om en ansat hovedaktionær, er grundlaget for den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst defineret i lov om arbejdsmarkedsbidrag § 8, stk. 1. Bidragsgrundlaget udgør for denne personkreds blandt andet lønindkomst, værdien af personalegoder, fratrædelsesgodtgørelser, vederlag uden for ansættelsesforhold og præmier og bidrag til pensionsordninger m.v.

Til spørgsmålet om, hvorvidt det kan bekræftes, at visse årgange er bundet af allerede gennemførte dispositioner, kan jeg oplyse, at for personer født i 1946-1948, er de indkomstår, hvor de pågældende fyldte 57, 58 og 59 år indkomstårene 2003-2007. Der er således tale om indkomstår, der allerede er afsluttet, og hvor gennemførte dispositioner af betydning for indkomstforholdene således ikke vil kunne ændres.

Til spørgsmålet om, hvorvidt det kan bekræftes, at nogle årgange selv kan disponere, så de ikke overskrider indkomstgrænsen i § 2, vil jeg bemærke, at for personer født i 1949-1952, vil der være indkomstår, hvor personerne fylder 57, 58 og 59 år i indkomstår, som ikke allerede er afsluttet. Disse personer har således - for de ikke afsluttede indkomstår - mulighed for at inddrage indkomstgrænsen i forhold til overvejelser om løn- og indkomstforhold. Men det betyder ikke, at disse personer har helt frie rammer for at indrette sig, så indkomstgrænsen ikke overskrides. Skattelovgivningens almindelige regler om omgåelse, maskerede udbetalinger til hovedaktionærer m.v. sætter grænser for, hvilke dispositioner, der kan foretages. En selvstændigt erhvervsdrivende eller en hovedaktionær med en årlig disponibel indkomst langt over grænsen på de 550.000 kr. vil også have svært ved at nedsætte aflønningen/den personlig indkomst væsentligt, for ikke at overskride indkomstgrænsen, idet vedkommende ofte har udgifter og forbrug, der modsvarer den høje indkomst.

Spørgsmål 13:

Kan det bekræftes, at den del af det skattepligtige overskud for selvstændige, der benytter virksomhedsordningen, som beskattes som kapitalindkomst, ikke medregnes ved beregning af om indkomstgrænsen i kapitel 2 overholdes?

Svar: Jeg kan bekræfte, at den del af det skattepligtige overskud, der beskattes som kapitalindkomst, ikke medregnes ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen er overholdt.

I virksomhedsordningen opdeles virksomhedens overskud i et kapitalafkast og et resterende overskud.

Efter lovforslagets kapitel 2 opgøres indkomstgrænsen (550.000 kr. i 2008) for selvstændigt erhvervsdrivende som det virksomhedsoverskud, der overføres til den selvstændigt er-

hvervsdrivende til privatøkonomien (personlig indkomst), inklusiv bidrag og præmier til pensionsordninger.

Kapitalafkast fra virksomheden beskattes som kapitalindkomst, og der betales således ikke arbejdsmarkedsbidrag heraf. Denne del af overskuddet medregnes derfor heller ikke i det overskud, der indgår ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen i lovforslagets kapitel 2 er overholdt.

Spørgsmål 14:

Kan det bekræftes, at den del af det skattepligtige overskud for selvstændige, der benytter virksomhedsordningen, som beskattes som virksomhedsindkomst, ikke medregnes ved beregning af om indkomstgrænsen i kapitel 2 overholdes?

Svar: Spørgsmålet forstås på den måde, at der med virksomhedsindkomst menes resterende overskud.

Jeg kan bekræfte, at den del af det resterende overskud, der spares op i virksomheden, ikke medregnes ved beregning af, om indkomstgrænsen er overholdt.

Efter virksomhedsordningen kan den selvstændigt erhvervsdrivende lade overskuddet eller en del deraf blive stående i virksomheden mod betaling af en foreløbig virksomhedsskat på 25 pct. Overskud, der spares op i virksomheden, indgår ikke i vederlaget omfattet af § 10 i arbejdsmarkedsbidragsloven, og indgår derfor heller ikke ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen i lovforslagets § 2 er overholdt.

Hvis det overskud, der er sparet op i virksomhedsordningen, overføres fra virksomheden til privatøkonomien, medregnes beløbet inklusive den foreløbige virksomhedsskat ved opgørelsen af den skattepligtiges personlige indkomst. Den betalte foreløbige virksomhedsskat, der hører til det hævede beløb, fratrækkes herefter i den skattepligtiges slutskat m.v. for det pågældende indkomstår.

Overskud, der overføres fra virksomheden til privatøkonomien, indgår i vederlag som nævnt i § 10 i arbejdsmarkedsbidragsloven. Det overførte overskud indgår dermed ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen i lovforslagets § 2 er overholdt.

Spørgsmål 15:

Kan det bekræftes, at hos en selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af årgang 1950-1952, og som bruger virksomhedsordningen, er det afgørende for overholdelse af indkomstgrænsen i kapitel 2, at der ikke hæves et beløb til personligt indkomst, der overstiger indkomstgrænsen, og at det er uden betydning, hvor stort det skattemæssige overskud i virksomheden har været, blot det bliver indestående som opsparat overskud under virksomhedsordningen i den 3 års periode, der er omfattet af kapitel 2?

Svar: Jeg kan bekræfte, at den del af det resterende overskud i virksomheden, der spares op, ikke medregnes ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen i 3 års perioden er overholdt. Det er således uden betydning, hvor meget der spares op i virksomheden.

Forslaget omfatter personer med et gennemsnitligt årligt grundlag for arbejdsmarkedsbidraget på under 550.000 kr. (2008-niveau) i de tre indkomstår, hvor personen fylder 57 år, 58 år og 59 år.

For de selvstændigt erhvervsdrivende, der anvender virksomhedsordningen, er grundlaget vederlag som nævnt i § 10 i arbejdsmarkedsbidragsloven. Har en selvstændigt erhvervsdrivende således et vederlag omfattet af § 10 i arbejdsmarkedsbidragsloven, der ikke overstiger 550.000 kr. i de tre år, hvor den pågældende fylder 57 år, 58 år og 59 år, er indkomstgrænsen i lovforslagets § 2 overholdt.

Vederlag omfattet af § 10 i arbejdsmarkedsbidragsloven består af overskud i virksomheden, der overføres til privatøkonomien. Det betyder, at overskud, der spares op i virksomheden, ikke er omfattet af § 10 i arbejdsmarkedsbidragsloven på det tidspunkt, hvor opsparingen sker. Opsparet overskud medregnes først, når det overføres til privatøkonomien.

Den selvstændigt erhvervsdrivende træffer selv beslutning om, hvordan virksomhedens overskud skal disponeres i virksomhedsordningen. Hvis hele overskuddet spares op i virksomheden, er det ikke omfattet af § 10 i arbejdsmarkedsbidragsloven på dette tidspunkt. Har en selvstændigt erhvervsdrivende i de tre indkomstår, hvor denne fylder 57 år, 58 år og 59 år, et overskud, der som et gennemsnit for de tre år overstiger beløbsgrænsen, kan vedkommende vælge at opspare en del heraf således, at beløbsgrænsen overholdes.

Der henvises i øvrigt til svaret på spørgsmål 12.

Spørgsmål 16:

Kan det bekræftes, at en selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af årgang 1950 og bruger virksomhedsordningen, ved indgivelse af selvangivelsen for 2007 kan tilpasse sin indkomst, så indkomstgrænsen i kapitel 2 overholdes?

Svar: Jeg kan bekræfte, at en selvstændigt erhvervsdrivende, som beskrevet i spørgsmålet, har mulighed for at inddrage indkomstgrænsen i forhold til overvejelser om, hvor meget virksomhedsoverskud, vedkommende ønsker at overføre til sig selv som aflønning.

Men som nævnt i svaret på spørgsmål 12 betyder det ikke, at vedkommende har helt frie rammer for at indrette sig, så indkomstgrænsen ikke overskrides. Skattelovgivningens almindelige regler om omgåelse m.v. sætter grænser for, hvilke dispositioner der kan foretages. En selvstændigt erhvervsdrivende med en årlig disponibel indkomst langt over grænsen på de 550.000 kr. vil også have svært ved at sætte aflønningen/den personlig indkomst væsentligt ned, for ikke at overskride indkomstgrænsen, fordi vedkommende ofte har udgifter til privat bolig og bil samt et privatforbrug, der modsvarer den høje indkomst.

Spørgsmål 17:

Kan det bekræftes, at for en selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af årgang 1946-1947, som har brugt virksomhedsordningen, og som har holdt hævningerne, der beskattes som personlig indkomst, nede for at undgå topskat, nu belønnes, fordi den pågældende har overholdt indkomstgrænsen i kapitel 2?

Svar: Jeg kan bekræfte, at en selvstændigt erhvervsdrivende som beskrevet i spørgsmålet, der har haft en årlig personlig indkomst i de indkomstår, hvor vedkommende fyldte 57-59 år på under 365.000 kr., svarende til en personlig indkomst på 335.800 kr. (topskattegrænsen i 2008-niveau) efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, har overholdt indkomstgrænsen i lovforslagets kapitel 2. Jeg vil nu ikke betegne dette som en belønning. Hvorvidt vedkommende opnår skattnedslag vil stadig være afhængigt af, om vedkommende opfylder indkomstkravet i forslaget § 3, hvorefter vedkommende skal have en arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst i hvert år fra vedkommende fylder 60 til 64 år på minimum 80 pct. af højeste dagpenge (reguleret for arbejdsmarkedsbidrag) – svarende til ca. 159.000 kr. Indkomstår med lav indtjening eller underskud i virksomheden kan således betyde, at indkomstkravet ikke kan opfyldes af den selvstændigt erhvervsdrivende.

Spørgsmål 18:

Kan det bekræftes, at en selvstændig erhvervsdrivende, der er omfattet af årgang 1948 og 1949 og som bruger virksomhedsordningen, kan undgå at blive omfattet af indkomstgrænsen selv om den pågældende har haft personlig indkomst over 550.000 kr. i 2005 og 2006, blot der i den resterende 3 årsperiode ikke hæves mere i virksomheden, end at den samlede personlige indkomst i 3 års perioden omfattet af kapitel 2 bliver under 1.650.000 kr.?

Svar: Jeg kan bekræfte, at indkomstgrænsen beregnes som et gennemsnitligt årligt grundlag for arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget på under 550.000 kr. (2008-niveau) i de indkomstår, hvor en person fylder 57, 58 og 59 år. Der er således ikke noget til hinder for, at arbejdsindkomsten i et af årene overstiger 550.000 kr., når blot den samlede arbejdsindkomst for de tre år under ét, er under indkomstgrænsen. I øvrigt kan jeg henvise til mit svar på spørgsmål 16.

Jeg vil også præcisere, at indkomstgrænsen på 550.000 kr. er i 2008-niveau, og ifølge lovbestemmelsen sker såvel en tilbageregulering som en fremadrettet regulering af beløbsgrænsen til de aktuelle indkomstårsniveauer, svarende til reguleringen af grænserne i lovgivningen vedrørende indkomstbeskatningen.

For at undgå en omregning af personens indkomster i de tre år til indkomster i samme pris- og lønniveau, er det dog valgt at udforme lovbestemmelsen således, at det simple gennemsnit af personens indkomster uden reguleringer i de tre år, ikke må overstige et beregnet gennemsnit af indkomstgrænsen for de tre år.

Det betyder, at indkomstloftet for de første personårgange, der omfattes af skattnedslaget, kan beregnes til følgende beløb:

- For personer, der fylder 64 år i 2010, udgør indkomstloftet 498.000 kr. for gennemsnitsindkomsten i årene 2003 til 2005.
- For personer, der fylder 64 år i 2011, udgør indkomstloftet 511.000 kr. for gennemsnitsindkomsten i årene 2004 til 2006.
- For personer, der fylder 64 år i 2012, udgør indkomstloftet 523.000 kr. for gennemsnitsindkomsten i årene 2005 til 2007.
- For personer, der fylder 64 år i 2013, udgør indkomstloftet 536.000 kr. for gennemsnitsindkomsten i årene 2006 til 2008.

Det seneste reguleringstal i personskattelovens § 20, der kendes på indeværende tidspunkt, er for 2008. I takt med fastsættelsen af reguleringstallet for de kommende år vil indkomstloftet blive offentliggjort på Skatteministeriets hjemmeside.

For personer, der fylder 64 år i 2014, skønnes indkomstloftet for gennemsnitsindkomsten i årene 2007 til 2009 at komme til at ligge tæt på 550.000 kr.

Spørgsmål 19:

Kan det bekræftes, at alle godsejere og landbrugere, der har et overskud af deres landbrugs-ejendom på over 550.000 kr. årligt, ikke bliver omfattet af indkomstgrænsen i kapitel 2, fordi en stor del af overskuddet beskattes som kapitalindkomst og virksomhedsindkomst, da de pågældende bruger virksomhedsordningen?

Svar: Alle selvstændigt erhvervsdrivende, herunder godsejere og landbrugere, kan bruge virksomhedsordningen, når betingelserne herfor er opfyldt.

En selvstændigt erhvervsdrivende, der i de tre indkomstår, hvor vedkommende fylder 57 år, 58 år og 59 år, opfylder indkomstgrænsen i lovforslagets § 2, er omfattet af ordningen, og bliver berettiget til nedslag, hvis betingelserne i øvrigt er opfyldt.

Reglerne i virksomhedsskatteloven for opgørelsen af kapitalafkast og resterende overskud er ens for alle grupper af erhvervsdrivende. Kapitalafkastgrundlaget opgøres ved indkomstårets begyndelse og udgør som udgangspunkt virksomhedens aktiver med fradrag af gæld, dvs. en nettoopgørelse.

Det er veldefineret i virksomhedsskatteloven, hvorledes kapitalafkastgrundlaget i virksomhedsordningen opgøres. Den selvstændigt erhvervsdrivende beslutter selv, om det samlede overskud skal spares op i virksomheden eller overføres til privatøkonomien.

Godsejere og landbrugere er således stillet på samme måde i relation til opgørelsen af beløbsgrænsen i lovforslagets § 2 som alle andre selvstændigt erhvervsdrivende, der bruger virksomhedsordningen.

Spørgsmål 20:

Kan det bekræftes, at en hovedaktionær, der er direktør i et selskab ejet af vedkommende selv, ikke er omfattet af indkomstgrænsen efter kapitel 2, hvis den pågældende i 3 års periode har fået udbetalt løn på 500.000 kr. årligt, men derudover årligt har fået udbetalt 90.000 kr. i udbytte fra selskabet?

Svar: Jeg kan i princippet bekræfte, at aktieudbytter ikke medregnes ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen i lovforslagets § 2 er overholdt.

Ordningen omfatter personer med et gennemsnitligt årligt grundlag for arbejdsmarkedsbidraget på under 550.000 kr. (2008-niveau) i de tre indkomstår, hvor personen fylder henholdsvis 57 år, 58 år og 59 år. Grundlaget for arbejdsmarkedsbidraget opgøres inkl. indskud på arbejdsgiveradministrerede pensionsordninger.

Ordningen gælder også for personer, der er ansat, herunder som direktør, i et selskab, hvori den pågældende person er hovedaktionær.

Grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag omfatter ikke aktieudbytter, idet udbytter ikke kan anses for vederlag for personligt arbejde. Det betyder, at aktieudbytter ikke medregnes til det vederlag, der indgår ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen i lovforslagets § 2 er overholdt. Det gælder hvad enten aktieudbytterne stammer fra et selskab, hvori aktionæren er ansat, eller et selskab, som aktionæren ikke er ansat i.

Med svaret er det alene det principielle i spørgsmålet, der kan bekræftes, nemlig at aktieudbytter ikke medregnes ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen er overholdt. De er ikke således ikke taget stilling til det konkrete eksempel. Med forbeholdet sigtes der til, at skatte-lovgivningens almindelige regler om omgåelse, maskerede udbetalinger til hovedaktionærer m.v. sætter grænser for, hvilke dispositioner, der kan foretages.

Spørgsmål 21:

Kan det bekræftes, at ægtefællen til en hovedaktionær ikke er omfattet af indkomstgrænsen efter kapitel 2, hvis den pågældende i 3 års perioden har fået udbetalt løn på op til topskattegrænsen, medens hovedaktionæren i de samme år har fået udbetalt 2 mio. kr. i løn årligt?

Svar: Jeg kan bekræfte, at en ægtefælle med lønmodtagerstatus, som beskrevet i spørgsmålet, der har haft en årlig lønindkomst på maksimum 365.000 kr., svarende til en personlig indkomst på 335.800 kr. (topskattegrænsen i 2008-niveau) efter fradrag af arbejdsmarkedsbidrag, har overholdt indkomstgrænsen i lovforslagets § 2. Jeg kan i øvrigt henvise til mit svar på spørgsmål 12.

Spørgsmål 22:

Hvorledes medregnes fordele ved tildelte aktieoptioner ved opgørelse af, om en lønmodtager er omfattet af indkomstgrænsen i kapitel 2?

Svar: Indkomstgrænsen i lovforslagets kapitel 2 går ud på, at de personer, der omfattes af skattnedslaget, skal have et gennemsnitligt årligt grundlag for arbejdsmarkedsbidraget på under 550.000 kr. (2008-niveau) i de indkomstår, hvor personen fylder 57, 58 og 59 år.

Afgørende for, om tildelte aktieoptioner, dvs. køberetter til aktier, medregnes ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen er overholdt, er således, om køberetterne indgår i grundlaget for arbejdsmarkedsbidraget.

Efter arbejdsmarkedsbidragslovens § 8 medregnes i bidragsgrundlaget værdien af aktier, tegningsretter til aktier og køberetter omfattet af ligningslovens § 16 eller § 28, stk. 1 og 2, jf. statsskattelovens § 4. Efter ligningslovens § 16 skal værdien af bl.a. køberetter medregnes til den skattepligtige indkomst på det tidspunkt, hvor den skattepligtige erhverver endelig ret til disse. Efter ligningslovens § 28 skal værdien af køberetter (og tegningsretter) medregnes til den skattepligtige indkomst på det tidspunkt, hvor den ansatte udnytter køberetten (eller tegningsretten) til aktier. Disse køberetter medregnes ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen i kapitel 2 er overholdt.

Den ansatte skal ikke medregne værdien af køberetter omfattet af reglerne for de generelle medarbejderaktieordninger (ligningslovens § 7 A) eller af reglerne for de individuelle medarbejderaktieordninger (ligningslovens § 7 H) ved opgørelsen af den skattepligtige ind-

komst - hverken på det tidspunkt, hvor der erhverves endelig ret til køberetterne, eller på det tidspunkt, hvor disse udnyttes til køb af aktier. I stedet sker der beskatning som aktieindkomst på det tidspunkt, hvor de pågældende aktier afstås.

Værdien af køberetter til aktier omfattet af ligningslovens § 7 A og § 7 H indgår ikke i arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget, hverken når der erhverves endelig ret til dem, eller når de udnyttes. Heller ikke værdien af medarbejderobligationer omfattet af ligningslovens § 7 A indgår i grundlaget for arbejdsmarkedsbidrag. Det betyder, at værdien ikke medregnes ved opgørelsen af, om beløbsgrænsen i lovforslagets kapitel 2 er overholdt.

Spørgsmål 23:

Hvordan medregnes frynsegoder, herunder værdi af fri bil, medarbejderobligationer, sundhedsordninger og lignende, ved opgørelse af, om en lønmodtager er omfattet af indkomstgrænsen i kapitel 2?

Svar: Efter den foreslåede bestemmelse i forslagets kapitel 2 udgør grundlaget for beregning af, om en lønmodtager har overholdt indkomstgrænsen, den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst efter lov om arbejdsmarkedsbidrag § 8, stk. 1. Arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget omfatter blandt andet værdien af personalegoder som fri bil, fri telefon med videre. Værdien af disse personalegoder indgår således i grundlaget for indkomstgrænsen på samme måde, som ved beregningen af den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst.

Hvis der med sundhedsordninger menes arbejdsgiverbetalt behandling af medarbejdere ved sygdom eller ulykke omfattet af ligningslovens § 30, er der tale om ydelser, som ikke er skattepligtige for den ansatte – og altså heller ikke arbejdsmarkedsbidragspligtige. Sådanne ydelser medregnes derfor ikke i indkomstgrænsen i lovforslagets kapitel 2.

Med hensyn til spørgsmålet om, hvordan medarbejdersobligationer medregnes ved opgørelsen af, om lønmodtageren har overholdt indkomstgrænsen, kan jeg henvise til mit svar på spørgsmål 22.

Spørgsmål 24:

Hvorledes medregnes personlig indkomst omfattet af ligningslovens § 16 A, stk. 9, ved opgørelse af indkomstgrænsen efter kapitel 2 og indkomstgrænsen for fuldtidsbeskæftigelse for selvstændige efter kapitel 3?

Svar: Ligningslovens § 16 A, stk. 9, vedrører udbytte til hovedaktionærer i form af rådighed over en bil, sommerbolig, en lystbåd eller en helårsbolig. Denne form for udbytte beskattes ikke som aktieindkomst men som personlig indkomst.

For hovedaktionærer, medregnes værdien af disse personalegoder i den personlige indkomst og dermed også i arbejdsmarkedsbidragsgrundlaget. Værdien af disse goder indgår derfor i grundlaget for indkomstgrænsen efter lovforslagets kapitel 2 og indkomstkravet efter lovforslagets kapitel 3 på samme måde som ved beregningen af den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst.

Spørgsmål 25:

Kan det bekræftes, at en hovedaktionær i et selskab, der kun driver passiv virksomhed, er berettiget til nedslag efter lovforslaget, hvis de øvrige betingelser opfyldes, og den pågældende af selskabet har fået indbetalt ATP som fuldtidsbeskæftiget og modtager 200.000 kr. i årlig løn?

Svar: Jeg kan bekræfte, at hvis en hovedaktionær i et selskab opfylder alle betingelser for at opnå skattnedslag – herunder som nævnt i spørgsmålet indbetaler ATP-bidrag som fuldtidsbeskæftiget medlem og har en årlig arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst på 200.000 kr. i hvert af indkomstårene, hvor vedkommende fylder 60-64 år – så er vedkommende berettiget til skattnedslag.

Men hvis selskabet, som det nævnes i spørgsmålet, kun driver passiv virksomhed, og der dermed også menes, at hovedaktionæren ikke har en ugentlig arbejdstid på mindst 27 timer, kan vedkommende ikke anses for fuldtidsbeskæftiget. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at ATP har oplyst, at indbetalingssatserne til ATP er absolutte. Der kan således ikke foretages frivillige indbetalinger til ATP. Indbetalinger kan alene ske for det faktiske timeantal.

Spørgsmål 26:

Kan det bekræftes, at ægtefællen til en hovedaktionær i et selskab, der kun driver passiv virksomhed, er berettiget til nedslag efter lovforslaget, hvis de øvrige betingelser opfyldes, og den pågældende af selskabet har fået indbetalt ATP som fuldtidsbeskæftiget og modtager 200.000 kr. i årlig løn i de 5 år, hvor den pågældende er 60-65 år?

Svar: Jeg kan henvise til mit svar på spørgsmål 25. Der gælder de samme betingelser for ægtefællen for at være berettiget til skattnedslag, som der gør for hovedaktionæren i det beskrevne eksempel.

Spørgsmål 27:

Kan det bekræftes, at en person, der har drevet selvstændig virksomhed og har ladet sig beskatte efter virksomhedsordningen og derfor har et betydelig opsparat overskud, men hvor ”virksomheden” nu kun består af en forældrejlighed udlejet til en datter, kan anses for fuldtidsbeskæftiget i relation til lovens kapitel 3, blot der hæves en del af det opsparede overskud, så der beskattes 200.000 kr. som personlig indkomst?

Svar: Jeg kan i princippet bekræfte denne konstruktion.

For at blive berettiget til skattnedslag, må man for det første i gennemsnit højst have tjent 550.000 kr. (2008-niveau) i de tre indkomstår, hvor man fylder 57 år, 58 år og 59 år.

For det andet er det et krav, at man for at blive berettiget til skattnedslag som 64-årig har været fuldtidsbeskæftiget de seneste fem år. En selvstændigt erhvervsdrivende opfylder kravet om fuldtidsbeskæftigelse ved i hvert af årene at have et arbejdsmarkedsbidragsgrundlag svarende til mindst ca. 159.000 kr. (2008-niveau).

Selvstændigt erhvervsdrivende skal ikke opfylde timekravet for fuldtidsbeskæftigelse. Der findes ikke oplysninger om de selvstændigt erhvervsdrivendes beskæftigelsesomfang, idet

de som udgangspunkt ikke betaler ATP-bidrag.

Har en selvstændigt erhvervsdrivende en forældrejlighed, der er udlejet til et barn, og på kontoen for opsparat overskud et større beløb, er beløbsgrænsen i lovforslagets kapitel 3 overholdt, såfremt det beløb, der overføres til privatøkonomien, holder sig over beløbsgrænsen (evt. suppleret med andre indkomster, der er arbejdsmarkedsbidragspligtige).

Det er således uden betydning for, om beløbsgrænsen er overholdt, om en virksomhed har et betydeligt opsparat overskud i virksomhedsordningen.

Med svaret er det alene det principielle i spørgsmålet, der kan bekræftes, nemlig at det ved afgørelsen af, om indkomstgrænsen er overholdt, ikke har nogen betydning, at virksomheden aktuelt beskæftiger sig med noget andet end den gjorde på det tidspunkt, hvor overskuddet i virksomheden blev sparet op. Der er således ikke taget stilling til spørgsmålet om eventuelt virksomhedsophør efter reglerne om virksomhedsophør i virksomhedsskattelovens § 15 for den virksomhed, der har genereret det opsparede overskud.

Spørgsmål 28:

Kan det bekræftes, at en person, der har drevet selvstændig virksomhed som landbruger, men nu udelukkende bortforpagter ejendommens jordarealer, og som har ladet sig beskatte efter virksomhedsordningen og derfor har et betydelig opsparat overskud, kan anses for fuldtidsbeskæftiget i relation til kapitel 3, blot der hæves en del af det opsparede overskud, så der beskattes 200.000 som personlig indkomst?

Svar: Der henvises i det hele til svaret på spørgsmål 27.

Spørgsmål 29:

Kan det bekræftes, at en pensioneret godsejer, der er født i 1950 og som bortforpagter sit gods mod et årligt vederlag på 1 mio. kr. og som bruger virksomhedsordningen og har en betydelig konto for opsparat overskud, kan opnå fuldt nedslag på 100.000 kr., hvis den pågældende sørger for i 3 årsperioden 2007 - 2009 omfattet af indkomstgrænsen efter kapitel 2 kun at hæve, så den personlige indkomst samlet bliver under 1.650.000 kr., og i hvert af årene 2010 til 2016 hæver af opsparat overskud, så der er en personlig indkomst på over 160.000 kr. (reguleret)?

Svar: En selvstændigt erhvervsdrivende, eksempelvis en godsejer, født i 1950, der anvender virksomhedsordningen, skal for at blive omfattet af ordningen, for det første i indkomstårene 2007-2009, hvor den pågældende fylder 57, 58 og 59 år, overholde en beløbsgrænse på 550.000 kr. (i 2008) i gennemsnitligt årligt grundlag i de tre indkomstår for arbejdsmarkedsbidrag. Jeg kan om den nærmere opgørelse af indkomstgrænsen på de 550.000 kr. for de tre år under ét henviser til svaret på spørgsmål 16.

Opsparat overskud, der overføres til privatøkonomien, indgår ved opgørelsen af, om indkomstgrænsen er overholdt. Det må i eksemplet i spørgsmålet derfor forudsættes, at den årlige indtægt fra bortforpagtningen på 1 mio. kr. spares op i virksomheden, idet indkomstgrænsen ellers vil blive overskredet.

For det andet er det et krav, at den selvstændigt erhvervsdrivende for at blive berettiget til skattnedslag som 64-årig har været fuldtidsbeskæftiget de seneste fem år, dvs. i indkomstårene 2010-2014. Selvstændigt erhvervsdrivende opfylder kravet om fuldtidsbeskæftigelse ved i hvert af årene at have et arbejdsmarkedsbidragsgrundlag svarende til mindst ca. 159.000 kr. (2008-niveau). I eksemplet i spørgsmålet betyder det, at den selvstændigt erhvervsdrivende i hvert af indkomstårene 2010-2016 skal have arbejdsmarkedsbidragsgrundlag på mindst ca. 159.000 kr. (2008-niveau). Det kan være opsparet overskud i virksomhedsordningen, der overføres til privatøkonomien.

Skattnedslaget på 100.000 kr. fordeles forholdsmæssigt mellem de to indkomstår, hvor den selvstændigt erhvervsdrivende fylder 64 år og 65 år.

Spørgsmål 30:

Der bedes udarbejdet en oversigt over marginalskatteprocenterne for selvstændige erhvervsdrivende, hvis den personlige indkomst fra overskud af selvstændig virksomhed varierer fra 100.000 kr. til 300.000 kr., og den pågældende selvstændige i øvrigt opfylder kravene for at modtage nedslag for seniorer (alderskravet og indkomstgrænsen i kapitel 2), og der medregnes effekten af nedslaget det pågældende år og efterfølgende år.

Svar: Overskud af personligt drevne virksomheder, der trækkes ud af virksomheden som personlig indkomst, beskattes efter de almindelige personskatteregler. For indkomståret 2010, hvor de første skattnedslag kommer til udbetaling, er den ekstraordinære forhøjelse af mellemskattegrænsen, som blev vedtaget som led i ”Lavere skat på arbejde”, blevet udmøntet (fra 2009). Dvs. at marginalsatten for personlig indkomst i 2010 i det i spørgsmålet angivne indkomstinterval vil svare til den laveste marginalskat på ca. 42 pct., omfattende kommune- og kirkeskat, sundhedsbidrag, bundskat, arbejdsmarkedsbidrag og beskæftigelsesfradrag.

For personer, der fra og med det indkomstår, hvor vedkommende fylder 57 år, til og med det indkomstår, hvor personen fylder 64 år, har opfyldt alle betingelserne for at være berettiget til skattnedslag, er marginalskatteeffekten af skattnedslaget i de to indkomstår, hvor personen fylder 64 år og 65 år, en reduktion af den gældendes marginalskat på 40 pct.point for arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst op til det indkomstbeløb, hvor det beregnede nedslagsbeløb er fuldt opnået. Da skattnedslaget højst kan udgøre 100.000 kr., kan marginalskatte-reduktionen på 40 pct.point maksimalt opnås op til en arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst på 250.000 kr. Ved højere indkomster har skattnedslaget ingen effekt på marginalsatten.

Jeg kan i øvrigt henvise til besvarelsen af spørgsmål 1 og 2, der ligeledes omhandler marginalskatteeffekterne af skattnedslaget.

Spørgsmål 31:

Der bedes nærmere redegjort for, hvordan ordningen virker for medarbejdende ægtefæller, herunder både i de tilfælde, hvor virksomheden er under virksomhedsordningen, og de tilfælde, hvor virksomheden er uden for virksomhedsordningen, samt for de tre ordninger for medarbejdende ægtefæller omfattet henholdsvis af kildeskattelovens § 25A, stk. 3 (med-

hjælpende), § 25A, stk. 7 (lønaftale) og § 25A, stk. 8 (ligestilling). Det ønskes særligt be-lyst, hvordan kravet om fuldtidsbeskæftigelse opfyldes.

Svar: For medarbejdende ægtefæller har det ingen betydning for kvalificeringen til skatte-nedslag, om virksomheden i skattemæssig henseende behandles efter reglerne i virksom-hedsskatteloven eller efter de almindelige personskatteregler.

Til gengæld afhænger kravene til kvalificering til skattnedslag af, hvilken regel i kilde-skattelovens § 25 A, der anvendes i forbindelse med overførsel af overskud fra virksomhe-den til den medarbejdende ægtefælle. Som angivet i spørgsmålet er der tre regler:

- 1) Ved beskattningen af overskud fra personligt drevne virksomheder gælder, at i tilfæl-de, hvor ægtefæller begge har deltaget væsentligt i driften af den ene ægtefælles eller begges erhvervsvirksomhed, kan der overføres indtil 50 pct. af virksomhedens over-skud opgjort efter særlige regler til beskattning som personlig indkomst hos den med-arbejdende ægtefælle, dog højst 208.500 kr. for 2008.
- 2) Overskuddet kan i særlige tilfælde med skattemæssig konsekvens fordeles frit mellem ægtefællerne. Det gælder, hvis ægtefællerne begge deltager i væsentligt og ligeligt omfang i driften af virksomheden, hvis de hæfter i samme omfang for virksomhedens forpligtelser, og fordelingen er sagligt begrundet i virksomhedens drift.
- 3) Som et alternativ til overførsel eller fordeling af overskud til medarbejdende ægtefæl-le er der adgang til indgåelse af lønaftale med skattemæssig virkning mellem ægtefæl-ler, der begge deltager i driften af den enes eller begges erhvervsvirksomhed.

For så vidt angår medarbejdende ægtefæller, der anvender regel 1) og 2) er det ligesom for den selvstændigt erhvervsdrivende kun et krav for at opnå skattnedslag, at indkomstkravet opfyldes fra det 60. til det 64. år.

Er der derimod tale om, at der er indgået lønaftale med en medarbejdende ægtefælle, inde-bærer dette bl.a., at vedkommende også får indbetalt ATP-bidrag. I disse situationer skal arbejdstidskravet også opfyldes, svarende til reglerne der gælder for andre lønmodtagere.

Spørgsmål 32:

Der bedes redegjort for, hvorledes ordningen fungerer for personer, der har været og er om-fattet af afsnit II i virksomhedsskatteloven og derved bruger kapitalafkastordningen. Der bedes både redegjort for beregningen af indkomstgrænsen i kapitel 2 og kravet om fuldtids-beskæftigelse i kapitel 3.

Svar: Det har ingen betydning for kvalificeringen til skattnedslag for en selvstændigt er-hvervsdrivende, om virksomheden i skattemæssig henseende behandles efter reglerne i virksomhedsskatteloven eller efter de almindelige personskatteregler.

Det afgørende er størrelsen af den del af årets overskud i virksomheden samt eventuelt hæ-vet opsparet overskud i indkomståret, der beskattes som personlig indkomst og herunder beskattes med arbejdsmarkedsbidrag.

Den arbejdsmarkedsbidragspligtige indkomst indgår både i opgørelsen af indkomstgrænsen efter lovforslagets kapitel 2 og i opgørelsen af om indkomstkravet i lovforslagets kapitel 3.

Selvstændigt erhvervsdrivende indbetaler som udgangspunkt ikke bidrag til ATP, så for denne gruppe er det alene indkomstkrevet i kapitel 3, der skal opfyldes, for opnåelse af ret til skattnedslag.

Spørgsmål 33:

Der bedes redegjort for, hvorledes ordningen fungerer for personer, der har været og er omfattet af afsnit IIB i virksomhedsskatteoven og derved bruger udligningsordningen for forfattere og skabende kunstnere. Der bedes både redegjort for beregningen af indkomstgrænsen i kapitel 2 og kravet om fuldtidsbeskæftigelse i kapitel 3.

Svar: Den særlige udligningsordning for forfattere og skabende kunstnere i virksomhedsskatteovens kapitel II B indebærer, at beskattningen af store engangsindtægter kan spredes over en årrække, således at progressionsvirkningen i indkomstskattesystemet mindskes.

Dispositionerne i relation til udligningsordningen har også konsekvenser for kvalificeringen til skattnedslag. Det er således den del af forfatterens og de skabende kunstners indkomst, der beskattes og belægges med arbejdsmarkedsbidrag i de enkelte år, der medregnes ved opgørelsen af indkomstgrænsen efter lovforslagets kapitel 2 og indkomstkrevet i lovforslagets kapitel 3.

Om de pågældende forfattere og skabende kunstnere også skal opfylde arbejdstidskravet efter kapitel 3, afhænger af, om de tillige i de aktuelle år oppebærer indkomst som lønmodtagere.

I indkomstår, hvor anden personlig indkomst – bl.a. honorarer fra forfattervirksomhed og lignende - der ikke er A-indkomst eller sygedagpenge i et beskæftigelsesforhold hos en dansk arbejdsgiver, overstiger 25 pct. af den samlede personlige indkomst (inkl. evt. arbejdsindkomst i et andet EU-/EØS-land end Danmark, Færøerne eller Grønland), skal vedkommende alene opfylde indkomstkrevet for være berettiget til skattnedslaget.

Spørgsmål 34:

Kan det bekræftes, at pensionister, der udfører honorarbetalt konsulentarbejde, der aflønnes som B-indkomst, opfylder kravet om fuldtidsbeskæftigelse, blot de har en årligt honorarindkomst på 60.000 kr. (reguleret) årligt?

Svar: En person opfylder indkomstkrevet i lovforslagets kapitel 3, hvis vedkommende hvert indkomstår fra vedkommende fylder 60 år til vedkommende fylder 65 år har en honorarindkomst som minimum svarer til 80 pct. af højeste dagpengesats på årsniveau (reguleret for arbejdsmarkedsbidrag) – svarende til ca. 159.000 kr. årligt i 2008-niveau. At vedkommende ud over sin honorarvirksomhed også har status som pensionist – det vil sige er førtidspensionist eller efterlønsmodtager under 65 år – ændrer ikke herved.

Spørgsmål 35:

Det bedes oplyst, hvorledes efterfølgende reguleringer - i forhold til det selvangivne - af den skattepligtige personlige indkomst hos personer, der er omfattet af lovforslaget og dri-

ver selvstændig virksomhed, påvirker beregning af nedslaget, som følge af betydningen for indkomstgrænsen i kapitel 2 og indkomstgrænsen i kapitel 3 for selvstændige erhvervsdrivende ved afgørelse af om den pågældende er fuldtidsbeskæftiget.

Svar: Ved opgørelsen af indkomstkravets størrelse efter kapitel 2 og kapitel 3 lægges det faktiske arbejdsmarkedsbidragspligtige indtægtsgrundlag inklusiv bidrag og præmier til pensionsordningen til grund. Det betyder, at efterfølgende ændringer af opgørelsen af en virksomheds overskud både i op- og nedadgående retning har betydning for opgørelsen af indkomstgrænserne. Naturligvis under forudsætning af, at der ikke er indtrådt forældelse efter skattelovgivningen almindelige regler herom.

Spørgsmål 36:

Der bedes nærmere redegjort for, hvorledes kravet om fuldtidsbeskæftigelse kan opfyldes for en selvstændig erhvervsdrivende med en mindre virksomhed, og hvor ejeren samtidigt i beskedent omfang har lønarbejde (f.eks. ½ ATP bidrag).

Svar: Hvis en person både er selvstændigt erhvervsdrivende og lønmodtager, afhænger kravene til opfyldelse af fuldtidsbeskæftigelse af, hvor hovedparten af arbejdsindkomsten hidrører fra – den selvstændige erhvervsvirksomhed eller lønmodtagerarbejdet.

I lovforslagets § 1, stk. 3, er der netop taget højde for denne situation. Har en person i et indkomstår indkomst fra både selvstændig erhvervsvirksomhed og fra et lønmodtagerjob, anses vedkommende for lønmodtager, hvis mindst 75 pct. af vedkommendes arbejdsmarkedsbidragspligtige grundlag inklusiv bidrag og præmier til pensionsordninger m.v. er A-indkomst. Vurderingen af, om vedkommende er lønmodtager eller selvstændigt erhvervsdrivende, foretages for hvert indkomstår i hele den 5-årige periode fra 60-64 års alderen.

I de indkomstår, hvor en person anses for lønmodtager, skal vedkommende for at blive anset for fuldtidsbeskæftiget, både opfylde et arbejdstidskrav og et indkomstkrav. Arbejdstidskravet opfyldes, hvis der i de pågældende indkomstår er indbetalt ATP-bidrag for vedkommende som fuldtidsbeskæftiget medlem. Indkomstkravet opfyldes, hvis vedkommende i disse indkomstår har en arbejdsmarkedsbidragspligtig indkomst, der mindst svarer til 80 pct. af højeste dagpengesats på årsniveau forhøjet med arbejdsmarkedsbidraget – svarende til ca. 159.000 kr.

I de indkomstår, hvor den personlige indkomst, der ikke er A-indkomst, overstiger 25 pct. af den samlede personlige indkomst, anses personen for selvstændigt erhvervsdrivende. Personen skal for at blive anset for fuldtidsbeskæftiget for disse indkomstår blot opfylde indkomstkravet som nævnt ovenfor.

I eksemplet i spørgsmålet ser det ud som om, hovedparten af den selvstændigt erhvervsdrivendes indkomst hidrører fra virksomheden, i og med der kun er tale om et lønmodtagerjob af beskedent omfang. Lægges dette til grund, kan den selvstændigt erhvervsdrivende anses for fuldtidsbeskæftiget, hvis indkomstkravet – som beskrevet ovenfor – er opfyldt.

Spørgsmål 37:

Kan det bekræftes, at en lønmodtager, der har 2 halvdagsstillinger, og derfra får indbetalt ½ ATP bidrag, opfylder kravet til fuldtidsbeskæftigelse i kapitel 3?

Svar: Jeg kan bekræfte, at en lønmodtager, der har to halvdagsstillinger, hvor den samlede ugentlige arbejdstid mindst udgør 27 timer, opfylder kravet til fuldtidsbeskæftigelse. Arbejdstidskravet opfyldes nemlig, hvis der er indbetalt ATP-bidrag for vedkommende som fuldtidsbeskæftiget medlem, eller hvis det kan godtgøres, at personen i hele indkomståret har haft en arbejdstid, der samlet opfylder timekravet for at blive anset som fuldtidsbeskæftiget medlem. For at blive anset som fuldtidsbeskæftiget medlem skal den ugentlige arbejdstid således mindst udgøre 27 timer.

Spørgsmål 38:

Kan det bekræftes, at for lønmodtagere er det afgørende, hvornår lønnen udbetales i relation til kravet om fuldtidsbeskæftigelse, og ikke hvornår arbejdet er udført, og hvad betyder det i forhold til statslige institutioner - som f.eks. Handelshøjskolen i København - hvis disse institutioner er halve til hele år om udbetaling af optjent løn?

Svar: I relation til kravet om fuldtidsbeskæftigelse er det afgørende, hvornår lønnen medregnes til den skattepligtige indkomst og beskattes. Almindeligvis indkomstbeskattes løn og honorarindtægter, der er modtaget i tjenesteforhold, m.v. og anden A-indkomst på udbetalingstidspunktet. Har udbetaling imidlertid ikke fundet sted på et tidspunkt, der ligger 6 måneder efter, at indkomstmottageren har erhvervet endelig ret til den pågældende indkomst, er beløbet dog indkomstskattepligtigt på dette tidspunkt. Dette følger af § 19 i bekendtgørelse nr. 1520 af 14. december 2006 om kildeskat.

Spørgsmål 39:

Vil en forfatter, der er født i 1949, og hvis eneste indtægt i 2009 er biblioteksafgift på 200.000 kr., der anses for personlig indkomst uden arbejdsmarkedsbidrag, være berettiget til nedslag efter lovforslaget?

Spørgsmål 40:

Vil en forfatter, der er født i 1949, og hvis eneste indtægt i 2009 er biblioteksafgift på 200.000 kr., der anses for personlig indkomst med arbejdsmarkedsbidrag, være berettiget til nedslag efter lovforslaget?

Svar på spørgsmål 39 og 40: Skattnedslaget udgør tilbagebetaling af arbejdsmarkedsbidrag. Det betyder, at har en person ikke betalt arbejdsmarkedsbidrag af sin indkomst, fordi denne ikke er bidragspligtig, kan vedkommende følgelig ikke få tilbagebetalt noget beløb.

En forfatter som nævnt i eksemplet i spørgsmål 39, hvis eneste indtægt i 2009 er biblioteksafgift, som ikke er arbejdsmarkedsbidragspligtig, opfylder således ikke indkomstkra- vet for dette indkomstår. Da indkomstkra- vet skal opfyldes for hvert indkomstår i hele den 5-årige periode fra 60-64 års-alderen betyder dette, at vedkommende ikke kan opnå skat- nedslag.

Er biblioteksafgiften derimod som i eksemplet i spørgsmål 40 arbejdsmarkedsbidragspligtig, hvilket er tilfældet, hvis forfatteren er omfattet af virksomhedsordningen, opfylder vedkommende indkomstkravet for 2009. Om vedkommende i sidste ende kan opnå skattnedslag afhænger af, om de øvrige betingelser opfyldes, herunder om indkomstkravet opfyldes for hvert indkomstår i hele den 5-årige periode og, at indkomstgrænsen for de tre år, hvor vedkommende fyldte henholdsvis 57, 58 og 59 år, ikke er overskredet.

Spørgsmål 41:

Der bedes belyst effekten af, at en person født i 1950 og som driver kiosk, af SKAT for indkomståret 2010 får en skønsmæssig forhøjelse på 20.000 kr. som følge af dårligt ført regnskab, hvis den pågældende har selvangivet overskud af selvstændig virksomhed med 155.000 kr. (2008-niveau).

Svar: Der henvises til svaret på spørgsmål 35.

Spørgsmål 42:

Det bedes oplyst, om værdien af nedslaget automatisk indregnes i forskudsopgørelserne. Og hvis ikke, kan en skatteyder så anmode om at få indregnet beløbet i forskudsopgørelsen?

Svar: Nedslaget gennemføres alene ved modregning i slutskatten og indregnes ikke i forskudsopgørelsen. En skatteyder kan således heller ikke få sin forskudsopgørelse ændret for at få indregnet beløbet i opgørelsen.

Spørgsmål 43:

Kan det bekræftes, at hvis nedslaget for seniorer sammen med øvrigt skat og indbetalt skat medfører overskydende skat, så udbetales dette med procenttillæg efter de almindelige regler for overskydende skat?

Svar: Nej, dette kan ikke bekræftes. Efter forslaget i § 1, nr. 3, i L 161, Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og skatteforvaltningsloven (Konsekvensændringer som følge af lov om skattnedslag for seniorer) ydes der ingen godtgørelse af et beløb, som modsvares af nedslaget efter lov om skattnedslag for seniorer.

Spørgsmål 44:

Kan ministeren bekræfte, at en selvstændig erhvervsdrivende nu kan skifte over til forskudt indkomstår alene for at opfylde kravet til fuld beskæftigelse (f.eks. for medarbejdende ægtefælle), efter reglerne i kildeskattelovens § 22, stk. 2, hvis omlægningen f.eks. begrundes med hensyn til personaleferie?

Svar: Med gennemførelsen af L 169, Forslag til lov om ændring af forskellige skatte- og afgiftslove m.v. (Lettelse af administrative byrder) (Folketingsåret 2005-06) er reglerne om forskudt indkomstår for personer i kildeskattelovens § 22 blevet objektiviseret. Herefter kan

en selvstændigt erhvervsdrivende anvende et andet indkomstår end kalenderåret, hvis det er begrundet i de forhold, der gør sig gældende for den skattepligtige, såsom hensyn til sæson, brancheændring, personaleferie eller nye forretningsforbindelser. Den selvstændigt erhvervsdrivende skal inden udløbet af det indkomstår, der ønskes omlagt, give meddelelse herom til SKAT.

Hvis omlægningen ikke er begrundet i hensynet til virksomheden men i andre hensyn, vil en omlægning ikke kunne ske efter kildeskattelovens § 22, stk. 2.